

Preek ds. G. Zomer – Richteren 16 : 28 – 30

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters,

De wereld buiten de Kerk heeft nog wel eens de brutaliteit om zich te vergrijpen aan het heilig Woord van God, van de Here onze God als het haar zo uitkomt. Zo gebruikt men de Bijbel nog wel eens voor wat men dat noemt, de bijbelse film. In de wereld van de bioscoop wordt een film wel geprolonged, De film over Simson en Delila. Ja dan weet men de Bijbel weer te vinden voor een pikant verhaal met een behoorlijke dosis sex erin. Dat kan men behoorlijk romantiseren en er om heen wat fantaseren.

Zoiets als een liefdeshistorie als Simson en Delila op het witte doek in de bioscoop, dat doet het wel, dat lokt mensen. Dat lokt ook de jongens van de Kerk, die zeggen dat is toch een Bijbelse film daar mag je toch wel naar toe? We noemen het in deze dienst een goddeloze brutaliteit, een zich vergrijpen aan het Woord van God, en de Here zal zeker niet ons onschuldig houden die Zijn Naam, Zijn Woord op deze manier ijdel gebruikt. Want het verhaal van Richteren 16, is geen pikant romantisch verhaal, de liefdeshistorie van twee mensen.

Wilt u van een liefdeshistorie spreken, nu dat mag, maar dan is in Richteren 16 het verhaal te lezen van de onbegrijpelijke en onwankelbare liefde van God jegens Zijn volk dat van Hem afhoereert. Goddelijke liefde en dat is altijd liefde in Jezus Christus en daarom alleen vanwege de liefde Gods in Jezus Christus.

Zo eindigt Richteren 16 met het verhaal van de verlossing door de dood van Simson. Dit is in de Bijbel alleen maar een stuk heilshistorie, geschiedenis van verlossing. En mensen binnen en buiten de bioscoop vergrijp u niet aan het heilig verhaal, schroeit uw vingers niet aan dat heerlijk verhaal van de Heilige God die Zijn strijd uitvecht hier tot de overwinning toe. We zien aan het einde van Simson's verhaal helemaal geen mensen meer. Want het is tenslotte een strijd tussen God en afgod, de Here en Dagon, en dan blijkt de Here is God en de Here alleen en Hij schenkt Zijn knecht een vreedzaam lot.

De Here is God, dat roept de dood van de stervende Simson uit, maar hij sterft niet, hij leeft door de dood heen. Dat de Here God is, de Here alleen, dat heeft hij toen bewezen in Richteren 16, dat heeft Hij éénmaal bewezen in Richteren 16, dat heeft Hij éénmaal bewezen in Jezus Christus de meerdere van Simson. Toen werd het definitief en ultimatief bewezen, en Hij zal het nog éénmaal bewijzen op de dag der dagen, de dag van Christus wederkomst. Dan heeft de wereld haar laatste goddeloze feest gevierd en de filistijnen van de eindtijd rondom de onbegraven lijken van Simson's laatste broeders de twee getuigen van Openbaring 11. Dan komt Christus de meerdere van Simson en dan zal Hij be-wegen, niet het dak van Dagon's tempel, maar Hij zal bewegen hemel en aarde, de Kerk zal leven door de dood heen. Want we zagen het al enkele malen, dat is de les van Richteren 13 t/m 16, alleen in het Verbond dan is er leven.

Ik bedien u het Woord van God aldus:

De openbaring van de naam van christus in de levensuitgang van simson.

We letten op twee dingen:

1. Deze openbaring bevat een profetie van Christus vernedering, een roep om Zijn daad van borgtocht;
2. En een profetie van Christus verhoging, een roep om de dag van Christus wederkomst.

Gemeente broeders en zusters,

Ook grote mannen zijn in hun sterven, in hun levenseinde heel erg klein. Ze kunnen heel veel betekenen, macht en heel veel gepresteerd hebben, maar tenslotte legt de God van leven en dood hen neer, en ze kunnen het leven niet houden bij zichzelf, niet vast houden, hoe groot en sterk ook, maar gaan de weg van alle vlees. Nu kunt u zeggen, ja maar Simson die was toch in zijn sterven groot en sterk, hij wankelt eerst wel als een blinde een heel grote stakker de tempel van Dagon aan de hand van een kleine jongen binnen, maar zie hoe hij naar de pilaren tast en dan is daar weer die grote en sterke Simson die met een ezelskaak duizend man verslaat en die de ijzeren poorten van Gaza optilt en zestig meter weg sleept. Is deze Simson in Dagon's tempel hier in zijn stervensuur niet groot, niet sterk? Als u dat gaat zeggen dan heeft u van het hele verhaal niets begrepen.

Want God is hier groot en verder niemand, want God is hier zeer te prijzen vanwege Zijn liefde en Zijn genade in Christus Jezus over Zijn volk. We moeten Simson eerst horen bidden, voordat hij naar die pilaren grijpt. In het heiligdom van Dagon, gaat Simson Gods heiligdom binnen en hij bedient het altaar der gebeden, "Here Here gedenk toch mijner en maakt mij nog slechts ditmaal sterk o God!"

Nu hij dat bidt: Maak mij sterk en belijdt daarmee, ik ben helemaal niet sterk, ik moet sterk gemaakt worden. Nee Simson is hier alleen maar zwak, oneindig zwak, en dan bedoelen wij niet alleen zijn zwakheid naar het lichaam, dat ook, het is een hulpeloze stakker, maar Simson is uiteindelijk zwak gebleken in dat vooraf gaande verhaal over zijn omgang met Delila, en dat ligt hier achter, de zwakheid van zijn lichaam, maar de zonden, zijn zwakheid in de vervloeking en verleiding toen hij het geheim van zijn ambt, en dat was het geheim van zijn kracht, en dat was het geheim van de Kerk, prijs gaf.

We hebben het nu al twee keer gezien, daar was in het leven van Simson zo iets als een gespletenheid, een dubbelheid, om het Bijbels te zeggen, de Geest begeert tegen het vlees en deze twee staan tegenover elkaar. Simson moet in zijn dienst als nazireeër aan Israël voorleven de heiliging van het Verbond van God, de afzondering het bestemd zijn voor de glorie van Pasen.

In het Verbond daar is leven, daarbuiten heerst de dood. Maar wat doet Simson, hij moet een voorbeeld zijn, maar hij wordt een toonbeeld van Israëls zonden, zijn vlees wordt hem een afgod. En terwijl Simson steeds weer de hoer zoekt, hij kan het niet laten, zo hoereert Israël met de afgoden, ze kunnen het niet laten.

Ze zijn hardnekkig in het afhoereren van de Here dat eindigt voor Simson in de gevangenschap, het einde van Israël is de ballingschap, dat is Simson's zwakheid in de zonden.

Maar wat is de Here God groot en sterk en heerlijk in Zijn liefde in Zijn genade, in Zijn trouw in Christus Jezus. Zijn Naam is Wonderbaar, de Naam van Christus, dat staat ook boven hoofdstuk 16. Daar moeten we uitkomen, bij de lof van God in Christus, de glorie van Zijn deugden.

Dat wordt ons des te heerlijker, wanneer we de ernst van de zonden van Simson en dus van zijn zwakheid nog wat scherper opmerken Simson was nazireeër, het teken van zijn ambt van de wijding aan God en Zijn dienst was, geen scheermes zal ooit op uw hoofd komen.

Dat lange en weelderige haar van Simson dat was het bewijs van zijn levenskracht. Het geheim van zijn levenskracht is de Here, de God van het Verbond. Kijk wanneer er nu een jongen in de Kerk zou zeggen, wanneer zijn vader en moeder zouden zeggen, aandringen, ga nu eens eindelijk naar de kapper, en die jongen zou zeggen Simson droeg toch ook lang haar. Jongens laten we eerlijk wezen, waarom dragen jullie lang haar, niet omdat Simson het deed, maar omdat iedereen het doet. Was het maar waar dat wij in ons uiterlijk levensgedrag wilde laten zien, de Here, Hij is ons geheim van al mijn kracht .

Dat haar van de nazireeër in het oude Verbond was een preek, een boodschap voor de Kerk, Israël in het Verbond, daar is uw leven, het geheim van uw kracht is de Here en Hij alleen.

En wat gebeurt er nu in de slaapkamer van Delila, daar verloochent Simson de antithese tussen Kerk en wereld, de afzondering in het Verbond. Hij speelt met zijn ambt, hij pronkt ermee, zo iets van: "och ik red me er wel weer uit, het is al zo vaak goed gegaan". Roekeloos en slordig steunt Simson op de genade van zijn ambt, die genade is geen genade meer voor Simson van Richteren 16, daar bij Delila.

Ja het is dezelfde man als in Richteren 15 en wat is hij hier anders. In Richteren 15 toen de dorst hem kwelde en hij dreigde te sterven, toen beledde hij en dat was echt, de belijdenis van de nazireeër: "Gij Here, Gij hebt deze grote overwinning in de hand van uw knecht gelegd". "Gij Here", en hij wijst naar omhoog. Maar hier in Richteren 16 verloochent hij die belijdenis van Richteren 15, hier in het huis van een filistijnse hoer in de overmoed van zijn vlees, zal hij zichzelf wel redden, de verlossing hoeft niet telkens in zijn hand gelegd te worden, welnee, de kracht zit in mijn haar, scheer je dat weg, dan zal mijn kracht wijken. Er staat in vers 18 van hoofdstuk 16, dat Simson zijn gehele hart voor Delila bloot legde. Dat was niet dat hij zijn liefde verklaarde, nee dat betekent, dat hij het geheim van zijn leven aanwijst. Je mag het wel weten Delila, wat zou het ook, we redden het wel, we komen er wel uit.

Zo kwam het geheim van zijn ambt en van zijn kracht, het geheim van de Kerk, het leven in het Verbond van de Here, dat komt hier bloot te liggen voor de heidenen. Simson gooit zijn ambt weg in het huis van de hoer.

Afzondering, gewijd zijn aan de Here, bestemd zijn voor de dienst der verlossing, louter leven voor de roeping tot dienst, dat is er niet meer bij.

Gemeente dat wordt hoe langer hoe meer de zonden van Israël straks. Ze geven op de duur niets meer om de genadegave van God in het Verbond. Ze loochenen de wijding tot dienst bestemming tot de glorie van Pasen. Och we redden het zelf wel en hoereren hardnekkig voort en dan komt de ballingschap, en dan houdt de Here Zijn kracht in. Dat Israël aan het einde van het oude testament, dat is machteloos, dat is een waardeloos volk. En dan komt de ballingschap en dat betekent niets meer en zie het bij voorbaat bij Simson.

Waarom is hij een hulpbehoevende stakker, en dat hij blind is, omdat ze een spel met hem spelen, op de duur daar in die tempel van Dagon. Nee gemeente het huis van Dagon waar de Here van hem wijkt, waar de Here Zijn kracht inhoudt. Nu Simson het Verbond, de afzondering van het Verbond verloochend heeft, nu dan heeft hij geen leven meer letterlijk geen uitzicht. Zijn onmacht is een gevolg van de zonden, en beklag hem en excuseer hem niet, er is geen excuus, want hij wist het in Richteren 15 de verlossing is veilig in de hand van uw knecht. Bij de Here, bij de roeperfontein, daar dronk hij nog uit de bron van Christus, maar hier in het huis van Dagon, daar verloochent hij de advent van Christus, verraad hij de God van het Verbond als de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de bron van al onze kracht. Dan komen nu de filistijnen over hem en bij het ontwaken denkt hij nog even zoals de vorige keer, zal ik vrij komen en mij los rukken?

Ik zal het zelf wel even doen, ik red me er zelf wel uit, maar hij wist niet, staat er, dat de Here van hem geweken was. En dan gaat Simson, dan buiten het Verbond, los van de Here, daar is geen leven, daar is geen licht, daar is geen kracht.

De filistijnen grijpen hem en steken zijn ogen uit en voeren hem naar Gaza, ja door die zelfde poorten

Die hij in de mogendheid van de Here had aangegrepen en had weg gesjouwd, daardoor heen komt hij nu in zijn cel terecht, en in die gevangenis moet hij de molen draaien.

Zo ziet u in vers 22 een kleine aantekening: "Maar van het ogenblik af dat zijn hoofdhaar afgeschoren was, begon het weer aan te groeien".

Dan zult u zeggen nogal wieses, het spreekt vanzelf dan gaat het weer groeien. Nee dat betekent hier in de Bijbel, in dit geval van Simson, de Here is wel geweken, maar de Here keert weer terug. Simson deze gevangenis is het einde niet, nee de Here God, Hij maakt om Christus wil Zijn Naam Wonderbaar, een nieuw begin in onbegrijpelijke genade, in ondoorgroendelijke trouw. We weten niet wat er in Simson is omgegaan tijdens zijn verblijf in de cel daar kunnen we hooguit naar gissen, en gissen doet missen. Maar

nu horen we hem toch in Dagon's tempel, biddend, roepend en schreeuwend tot HERE: "Here, HERE gedenk toch mijner, en maak mij toch slechts ditmaal sterk o God".

Het valt op dat Simson in dat korte en kleine gebed drie namen gebruikt: Here (een hoofdletter en drie kleine letters) dat is in het hebreuws: Adonai, HERE (vier hoofdletters) dat is in het hebreuws: Jaweh, God dat is in het hebreuws: Elohim.

Dat betekent Simson doet een áppel op de kracht van de Here, Adonai, Hij heeft heerschappij. Op de trouw van de Here Jaweh en op de Godheid van de Here, Elohim.

En als Simson zo dat gebed bidt, dan is hij daar waar hij wezen moet als nazireeër van God, in het Verbond, dat heeft hij in het Verbond geleerd. De Here God zo te kennen en hij kiest de namen uit het woordenboek van het Verbond en hij spreekt Here, HERE, God gedenk aan mij.

U vindt dat korte smeekgebed, want dat is maar heel kort, denk aan mij ,zou u aan mij willen denken, alleen maar denken, dat vindt u veel in de Bijbel. In de psalmen is dat een beroep op Gods ontferming en genade. De Here hoeft dat niet te doen, Hij hoeft helemaal niet meer aan Simson te denken, Hij mag Simson wel uit Zijn aandacht en gedachten schrappen, want die man heeft het Verbond verloochend, hij heeft het geheim van de Kerk verraden, aan de wereld zijn ambt verkwanseld en vergooid.

Maar hier is Simson toch weer de Simson van Richteren 15, van de roeperfontein, die zich toch te Lechi bevindt tot op de huidige dag. En zie Simson's gebed wordt verhoord, maar dat wordt verhoord en dat is nu toch wel duidelijk, uit genade, uit vrije genade alleen om Christus wil, en in Richteren 16 - Het advent van Christus Jezus - Hij is hier op komst.

Wanneer Simson in de tempel van Dagon naar de pilaren wankelt, met het gebed in zijn ziel, dan is hier advent van Christus Jezus op Zijn weg van Zijn borgtocht, op de weg naar Golgotha waar Hij de gruwel van Simson's zonden zal moeten boeten in Zijn bloed. Daar op Golgotha daar wordt de schuld van Simson verzoend. Dat Simson verhooring vindt, deze slechte Simson, dat hij nog éénmaal zijn ambt bedienen mag, het ambt van nazireeër bij de Gratie Gods, letterlijk, bij de gratie van God, maar dat is te danken aan de grote ambtsdrager die op komst is, de enige trouwe nazireeër: Jezus Christus.

Hij die Zijn ambtsgeheim ongerept bewaarde in de strijd tegen de duivel en zijn ganse rijk. Hij speelde geen spel met Zijn ambt van de borgtocht, nochtans kwamen toen alle "filistijnen" (tussen aanhalingstekens") uit de hel over Hem heen op Golgotha, waar Hij vanuit de hel moest klagen: "Mijn God".

Hij neemt de termen uit het woordenboek van het Verbond en blijft in het Verbond: "Waarom hebt Gij Mij verlaten". Waarom? Omdat Simson in Richteren 16 het Verbond verlaten heeft, daarom is de Naam van Christus er ook als het leven eindigt in de levensuitgang van Simson. Er is hier profetie van de vernedering van Christus een roep om de daad van Zijn borgtocht dat in dit gebed verhooring vindt. Dat is hier rechtvaardiging van de goddelozen om niet,alleen om Christus wil.

De gevangenschap is voor Simson niet het einde, en de dood het einde niet, het is een nieuw begin, de tempel van God, het altaar der verzoening. En dat gebed in de ziel, het begin en het einde van Simson, is de Naam van Christus en die Naam is Wonderbaar vol van genade liefde en trouw van God. En het einde van Israël in het oude testament, dat zal straks niet zijn de ballingschap en niet Babel, maar ook dit einde wordt een nieuw begin dank zij Jezus Christus. Geloof zij Jezus Christus geschreven en aangeprezen Zijn bloed, het bloed van de borgtocht, Zijn Naam is Wonderbaar.

Maar nu wordt ons temeer duidelijk gemeente, alle ambten in de Kerk, alle ambtelijke dienst, en daar staan we allemaal in, om in afzondering te zijn en als nieuw testamentische nazireeërs van God te leven, en te mogen leven, dat wordt ons nu een wonder gemeente, broeders en zusters. God heeft ons geheiligd in de wereld. De doop is het teken en zegel van Christus bloed, het bloed van de borgtocht. Maar wat ik u nu vragen moet in de naam van het evangelie, U gaat toch niet slordig om met Gods genade, het geheim van uw leven, het geheim van uw kracht als nazireeërs van God?

Zo in de trant van nou ja we zijn de Kerk en we gaan naar het avondmaal, maar dan hoef je in je leven niet veel anders te wezen dan de mensen van de wereld, de levensstijl van de ongelovige bureu.

We redden ons wel en we slaan ons er wel doorheen . Broeders en zusters u hoereert toch niet met de afgoden van deze wereld en van deze tijd. U leeft toch na Bethlehem en Golgotha, die het sacrament van Christus bloed aan uw voorhoofd draagt? Wanneer u het geheim van de afzondering verloochent en prijs geeft, ik zeg u dan zult u machteloos zijn en krachteloos en waardeloos, blind als Simson en sterven als de filistijnen. Maar de Here is het geheim van uw leven en van al uw levenskracht, en de Here is God. Ja en dat Hij God is, dat gaat nu blijken in het levenseinde van Simson.

U kent het verhaal, de filistijnen komen bijeen om een groot offerfeest te vieren voor hun God Dagon. Want zo zien ze dat, hij heeft het tenslotte gewonnen, Dagon bleek sterker dan de God van Simson. Dat zingen ze dan ook: "Onze god gaf Simson onze vijand in onze handen", en dan staat er in vers 24, "toen het volk hem dan zag, loofde zij hun god". Toen het volk hem zag, wie is die hem, dat kon Simson nog niet zijn, want die wordt pas in vers 25 geroepen en de tempel binnen geleid.

Nee blijkbaar dragen ze een groot beeld van Dagon de tempel binnen en dan beginnen ze hun god te loven. Loven daar staat in de tekst vers 24, een woord dat u allemaal wel kent uit de term: "halleluja, loof de Here". Zo zingen ze hier op dit moment, hallelu Dagon, het loflied voor Dagon is niet van de lucht. Kijk dan, op dat moment moet Simson komen en komt hij binnen en dan hoort hij daar die lof-zang op de afgod, die sterker gebleken zou zijn dan de Here de God van Israël. Zie dan verwekt de Geest van Christus, en dat is de Geest der genade en der gebeden in hem dat gebed in onze tekst.

Nee we weten het nu, dat is geen gebed geboren uit persoonlijke wraakzucht. Simson smeekt, maak mij nu slechts ditmaal sterk o God, opdat ik, en nu vertaal ik het iets anders dan de nieuwe vertaling, nu volgens de korte vertaling, opdat ik wraak neem voor één van mijn beide ogen.

In ootmoedige bescheidenheid, durft hij slechts om wraak te nemen voor één van zijn ogen te vragen. Mag het Here, mag het nog één keer, het hoeft niet veel te zijn, de wraak van één van mijn ogen.

De volle wraak van zijn beide ogen durft hij niet eens te vragen, want Simson weet wel, deze blindheid is mijn schuld, mijn eigen schuld, maar die smaad Here die Uw Naam hier wordt aangedaan.

Hoor hoe ze zingen: "halleluja Dagon! Dagon is God! Dagon is groot en sterk almachtig! - dat duld Uw glorie toch niet? Uw Naam is in geding!!

Laat me dan daar voor Uw glorie van Uw Naam, sterven met de filistijnen. Ik weet het, ik geloof het Here, dat ik niet zal sterven als de filistijnen, want in Uw Verbond Here, ik geloof het, ik heb het geleerd in een harde weg, daar is toch leven, leven door de dood heen. Toen boog hij zich met kracht en het gebouw stortte in boven het volk dat daarin was.

De doden die hij in zijn sterven gedood had waren talrijker dan die hij in zijn leven gedood had.

Nee dat was geen zelfmoord, want zelfmoord is vaak een vlucht uit de verantwoordelijkheid, en dienstweigering. Maar Simson dient nu juist en bedient hier als nazireeër van God zijn verantwoordelijkheid.

Om te lijden en desnoods te sterven aan de glorie van Gods Naam. Want zulks sterven is geen sterven maar leven, voortgang naar het eeuwige leven en het geloven halleluja: Looft de Here en niet Dagon, want de Here is God, de Here alleen.

En onder dit halleluja was Simson's sterven en we zeggen nu haastig, de Here is groot, Simson niet. Simson prijzen? nee, Jezus Christus is te prijzen uit Zijn volheid, een volheid van genade en ontferming ontving Simson in zijn laatste levenskracht.

De Naam van Christus blijft Wonderbaar tot het einde toe, en het einde wordt een nieuw begin. Simson zingt zijn halleluja voort hierboven en zijn naam wordt door de Geest van de inspiratie, gereserveerd voor het nieuw testamentische Hebreen 11, waar hij ingevoegd wordt ja, ook die Simson, die slechte Simson, uit genade ingevoegd in de wolk van getuigen, die nu toezien of ons oog wel alleen gericht is op Jezus de leidsman en de voleinder van het geloof, ook van Simson's geloof.

Jezus Christus die het kruis op zich genomen heeft, de schande niet achtende en de tegenstanders van de zondaren tegen zich verdragen heeft op Golgotha.

Daar stierf Jezus Christus alleen en de filistijnen stierven niet, zie meer dan Simson is Christus Jezus,

Hij stierf alleen, gans alleen, ja God had Hem verlaten, Hij stierf de eeuwige dood. En Jezus Christus Zijn handen strekken zich niet uit naar de zuilen van Dagon's tempel, ach Zijn handen waren gebonden, geslagen aan het kruis, zie meer dan Simson is hier op Golgotha. Toen ging ook Hij bidden, bidden voor de vijand, voor de filistijn, voor Babel, "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!".

Vader, ja Hij kiest de woorden uit het woordenboek van het Verbond.

Hij zegt: "Vader stel het oordeel uit, laat ze nog maar leven, Vader, de filistijnen, de vijanden ze lasteren Uw Naam Here, ze vloeken Uw Zoon. Maar vandaag wil Ik alleen zijn, moet Ik alleen zijn.

De wet van de borgtocht die gold niet voor Simson in Richteren 16, de wet van de borgtocht die geldt hier op Golgotha, daar wordt voor Simson zonden geboet en ook voor de Filistijn de Tyriër, de Moren om een plaatst te verwerven in Uw Tempel. Vijanden mogen straks vrienden worden en vloekers worden bidders en filistijnen burgers van Sion, deze en die is daar geboren.

Vader, stel het oordeel nog uit. In Richteren 16 daar valt het samen, de kleine genade van de verlossing uit de macht van de filistijnen en het kleine gericht. De genade is te vergelijken met de grote van God de Vader, de eeuwige verlossing. Het kleine gericht in vergelijking met het grote gericht op de jongste dag. De kleine genade en het kleine gericht vallen in Richteren 16 samen, dat bidt Christus daar uiteen.

Op Golgotha is de grote genade van de verzoening, de Filistijn, de Tyriër de Moren zij mogen komen in het Sion van God. Het oordeel van het grote gericht wordt uitgesteld. Omdat Christus bidt om het interim tussen Golgotha en de jongste dag. Maar dan sterft Christus op Golgotha alleen, de filistijnen sterven niet. Maar gemeente, uitstel is geen afstel, we weten het nu, de dag der dagen komt want het halleluja zal hemel en aarde vervullen tot in eeuwigheid: "De Here is God!".

Wij verkondigen Simon niet, wij prediken Jezus Christus de meerdere van Simson, de Borg van Golgotha. Maar de Borg van Golgotha, dat is de wereldrechter van de jongste dag. En éénmaal zullen de filistijnen van de laatste uren de carnaval vieren rond de dode broederschap van Simson, de laatste twee getuigen van de eer en glorie van God die het getuigenis dan hebben voleindigd.

En hun handen konden het schrijven na de zuilen van Dagon's tempel., maar ze sterven ook die twee getuigen van Openbaring 11.

Zij sterven voor de overste Leidsman en voleinder van het geloof, Jezus, die gezeten is aan de rechterhand van God en Zijn handen duwen straks de zuilen van deze wereld omver. En onder het halleluja dat hemel en aarde vervullen zal, sterven dan alle onbesneden filistijnen.

Dat behoort tot de glorie van Christus wederkomst. Glorie van Christus verhoging Gemeente, broeders en zusters, wij hebben uit het liedboek van Gods Verbond, uit het woordenboek van het Verbond onze psalmen gekozen. En die psalmen die wij zongen worden wel eens genoemd 'wraakpsalmen', 'vloekpsalmen'.

Psalm 35: "Twist met mijn twisters hemelheer, ga mijn bestrijders toch te keer!".

Psalm 25, ja die lieve psalm die we zo goed kennen, vooral het begin: "Heer, wijs mij toch zelf de wegen, waar mijn voeten veilig gaan; maak mijn hart ertoe genegen, die blijmoedig in te slaan". Maar die psalm eindigt: "Beschaam mij niet Here, zie hoe het getal van mijn haters groeit, en met welk een boosaardige haat - gemeente - haten zij mij".

Het wordt hoogtijd dat we zulke psalmen weer leren zingen, de laster groeit en de Naam van God is wellicht nooit zo in geding geweest als in onze tijd. Maar dan zult u ook met de psalmen roepen om de dag van de wederkomst. Uw halleluja wil triomferen over het loflied van alle onbesneden filistijnen.

Amen.